

Zákon č.

244 / 2002 Z. z. Zákon o rozhodcovskom konaní

(v znení č. 521/2005 Z. z., 71/2009 Z. z., 336/2014 Z. z.)

Zo dňa: 3. 4. 2002

Platný od: 15. 5. 2002

Účinný od: 1. 1. 2015

244

ZÁKON

z 3. apríla 2002

o rozhodcovskom konaní

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Prvá hlava

Základné ustanovenia

§ 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

(1) Tento zákon upravuje

- a) rozhodovanie sporov vzniknutých z tuzemských a z medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike,
- b) uznanie a výkon tuzemských a cudzích rozhodcovských rozhodnutí v Slovenskej republike.

(2) V rozhodcovskom konaní možno rozhodovať všetky spory týkajúce sa právnych vzťahov, ohľadom

ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovnaní¹⁾ vrátane sporov o určení, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je.

(3) V rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory

- a) o vzniku, zmene alebo o zániku vlastníckeho práva a iných vecných práv k nehnuteľnostiam,
- b) o osobnom stave,
- c) súvisiace s núteným výkonom rozhodnutí,
- d) ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania.

(4) V rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona nemožno rozhodovať ani spory medzi dodávateľom a

spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré

možno rozhodovať v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.^{1a)}

(5) Ak miesto rozhodcovského konania ešte nebolo určené, príslušné súdy Slovenskej republiky majú právomoc na rozhodovanie podľa § 8 ods. 2 a § 10 ods. 4, ak má aspoň jeden z účastníkov rozhodcovského konania sídlo alebo miesto výkonu podnikania, alebo trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

§ 2

Rozhodcovské konanie a konanie na súde

(1) Ak je spor podľa § 1 ods. 1 už predmetom konania na súde,²⁾ môžu sa účastníci konania dohodnúť pred súdom alebo mimosúdne, že sa skončí v rozhodcovskom konaní. Táto dohoda musí obsahovať rozhodcovskú zmluvu podľa § 3. Dohoda doručená súdu má účinky späťvzatia návrhu, ako aj súhlasu odporcu s takým späťvzatím podľa osobitného predpisu.³⁾

(2) Rozhodcovskému konaniu neodporuje, ak účastník konania pred začatím rozhodcovského konania,

alebo po jeho začatí, ale pred ustanovením rozhodcu (rozhodcov) požaduje od súdu²⁾ vydanie predbežného opatrenia a súd také opatrenie vydá. Rovnako rozhodcovskému konaniu neodporuje, ak

strana 1/17

účastník požaduje od súdu nariadenie predbežného opatrenia voči tretej osobe, ktorá nie je stranou

rozhodcovskej zmluvy.

(3) Ustanovenia odseku 2 a § 27 sa použijú aj vtedy, ak miesto rozhodcovského konania ešte nebolo určené alebo sa nachádza mimo územia Slovenskej republiky.

Druhá hlava

ROZHODCOVSKÁ ZMLUVA

§ 3

Obsah rozhodcovskej zmluvy

(1) Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory,

ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

(2) Rozhodcovská zmluva sa vzťahuje aj na právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyhlásia. To platí aj v prípadoch postúpenia práv alebo povinností alebo inej zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva.

(3) Ak tento zákon odkazuje na dohodu zmluvných strán, za súčasť tejto dohody sa považujú aj rozhodcovské pravidlá, na ktoré sa v nej odkazuje.

§ 4

Forma rozhodcovskej zmluvy

(1) Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

(2) Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(3) Písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy,

a) ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán alebo

b) ak bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a osoby, ktorá právny úkon urobila.

(4) Odkaz v zmluve alebo v písomnej komunikácii strán na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku sa považuje za písomnú rozhodcovskú zmluvu, ak sa takýmto odkazom má podľa vôle strán stať rozhodcovská doložka súčasťou zmluvy.

(5) Písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj pri písomnom pristúpení k zmluve podľa osobitného zákona,^{3a}) ktoré obsahuje platnú rozhodcovskú doložku. To platí aj v prípade nadobudnutia členstva v záujmovom združení alebo v inej právnickej osobe, ktorej vnútorné predpisy obsahujú rozhodcovskú doložku.

(6) Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán

do zápisnice pred rozhodcom o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

(7) Rozhodcovská zmluva sa považuje za písomne uzavretú v rozsahu predmetu podanej žaloby aj vtedy, ak je jej existencia tvrdená v žalobe a žalovaný v žalobnej odpovedi doručenej rozhodcovskému súdu jej existenciu nenamietne.

§ 5

Platnosť rozhodcovskej zmluvy

(1) Ak sa zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve výslovne dohodli na uzavretí rozhodcovskej zmluvy

podľa právneho poriadku iného štátu, nespôsobuje to neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. V tomto prípade sa posudzuje platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa právneho poriadku, podľa ktorého sa uzavrela. Ustanovenia § 4 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté. Prípustnosť predmetu rozhodcovského konania sa však posudzuje vždy podľa tohto zákona.

(2) Ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy.

(3) Ak zmluvné strany odstúpia od zmluvy, toto odstúpenie sa nedotýka rozhodcovskej doložky, ktorá

je jej súčasťou, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

Tretia hlava

ROZHODCA

§ 6

Spôsobilosť byť rozhodcom

(1) Rozhodcom sa môže stať každá fyzická osoba, na ktorej sa zmluvné strany dohodnú, ak je plnoletá, spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu a je bezúhonná a ak osobitný predpis⁵⁾ alebo tento zákon strana 2/17

neustanovuje inak.

(2) Za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin. Bezúhonnosť sa preukazuje výpisom z registra trestov, ktorý nesmie byť starší ako tri mesiace.

(3) Ak rozhodcu ustanovuje zmluvnými stranami vybraná právnická osoba alebo fyzická osoba (ďalej len „vybraná osoba“), alebo súd (§ 8 ods. 2), je povinný pri tom prihliadať na kvalifikáciu požadovanú od rozhodcu podľa dohody zmluvných strán a na okolnosti, ktoré zabezpečia ustanovenie nezávislého

a nestranného rozhodcu. Vybraná osoba alebo osoba, ktorá koná v mene vybranej osoby, musí pritom spĺňať podmienky podľa odseku 1. Súd ustanoví rozhodcu podľa § 8, ak vybraná osoba v čase ustanovenia rozhodcu neexistuje, vybraná osoba nie je oprávnená ustanoviť rozhodcu, alebo rozhodcu

v dohodnutom čase neustanoví.

(4) Funkciu rozhodcu môže vykonávať aj notár, ak osobitný predpis⁶⁾ neustanovuje inak.

§ 6a

Kto prijme funkciu rozhodcu, zaväzuje sa, že ju bude vykonávať nestranne a s odbornou starostlivosťou tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov a aby nedochádzalo k porušovaniu ich práv a právom chránených záujmov a aby sa práva na ich úkor nezneužívali. Rozhodca je tiež povinný pri výkone svojej funkcie konať a rozhodovať bez zbytočných prieťahov.

§ 7

Zloženie rozhodcovského súdu

(1) Rozhodcovským súdom sa na účely tohto zákona rozumie jediný rozhodca alebo viacerí rozhodcovia.

(2) Zmluvné strany sa môžu dohodnúť na počte rozhodcov; ich počet však musí byť nepárny.

(3) Ak sa zmluvné strany na počte rozhodcov nedohodnú, v rozhodcovskom konaní rozhodujú traja rozhodcovia.

§ 8

Ustanovenie rozhodcu

(1) Zmluvné strany sa môžu dohodnúť na osobe rozhodcu (rozhodcov) alebo na postupe jeho dodatočného ustanovenia.

(2) Ak sa zmluvné strany nedohodli ani na osobe rozhodcu (rozhodcov), ani na postupe jeho dodatočného ustanovenia,

a) pri rozhodcovskom konaní s tromi rozhodcami každá zmluvná strana ustanoví jedného rozhodcu a takto ustanovení rozhodcovia následne ustanovia tretieho predsedajúceho rozhodcu; ak zmluvná strana neustanoví rozhodcu do 15 dní od požiadania druhej zmluvnej strany alebo ak dvaja ustanovení rozhodcovia neustanovia tretieho predsedajúceho rozhodcu do 30 dní od ich ustanovenia, rozhodcu na žiadosť zmluvnej strany ustanoví vybraná osoba alebo súd,

b) pri rozhodcovskom konaní s viac ako tromi rozhodcami sa postupuje primerane podľa písmena a),

c) pri rozhodcovskom konaní s jedným rozhodcom tohto rozhodcu na žiadosť zmluvnej strany ustanoví vybraná osoba alebo súd.

(3) Nikto nie je povinný funkciu rozhodcu prijať. Ustanovený rozhodca musí prijatie funkcie rozhodcu

písomne potvrdiť.

(4) Rozhodca je povinný, a to aj po skončení svojej funkcie, zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie alebo v súvislosti s ňou, ak tento zákon neustanovuje inak. Tejto povinnosti mlčanlivosti môžu rozhodcu zbaviť len účastníci príslušného rozhodcovského konania. Povinnosť mlčanlivosti rozhodcu podľa tohto zákona sa nevzťahuje na sprístupňovanie informácií orgánom činným v trestnom konaní a súdom na účely ich konania, ktoré sa týka predmetu rozhodcovského konania, postupu v rozhodcovskom konaní alebo iných skutočností súvisiacich s výkonom funkcie rozhodcu alebo s činnosťou stáleho rozhodcovského súdu.

§ 9

Námietka proti rozhodcovi

(1) Osoba ustanovená za rozhodcu je povinná bez zbytočného odkladu informovať zmluvné strany o všetkých skutočnostiach, pre ktoré by mohla byť z prejednávania a rozhodovania veci vylúčená, ak so zreteľom na jej pomer k veci alebo k zmluvným stranám možno mať pochybnosť o jej nepredpojatosti.

strana 3/17

Rovnakú povinnosť má rozhodca od jeho ustanovenia do tejto funkcie počas rozhodcovského konania

okrem prípadu, ak zmluvné strany o takýchto skutočnostiach už skôr informoval.

(2) Zmluvné strany môžu namietať predpojatosť rozhodcu, ktorého ustanovili alebo na ktorého ustanovení sa podieľali, len z dôvodov, o ktorých sa dozvedeli po jeho ustanovení do funkcie rozhodcu.

(3) Zmluvné strany sa môžu v rozhodcovskej zmluve alebo dodatočne, najneskôr do začatia rozhodcovského konania dohodnúť o postupe podávania námietok voči rozhodcovi. Zmluvné strany sa nemôžu dohodnúť na vylúčení práva podľa odseku 5. V konaní pred stálym rozhodcovským súdom

môže postup podávania námietok upravovať jeho rokovací poriadok, nesmie však vylúčiť právo zmluvnej strany obrátiť sa na súd, aby rozhodol o neúspešnej námietke.

(4) Ak sa zmluvné strany nedohodnú o postupe podávania námietok voči rozhodcovi, zmluvná strana,

ktorá chce podať námietku voči rozhodcovi, zašle do 15 dní odo dňa, keď sa dozvedela o okolnostiach

podľa odseku 1 alebo o nesplnení podmienok podľa § 6 ods. 1, písomné oznámenie dôvodov námietky

rozhodcovskému súdu. Ak sa rozhodca, voči ktorému bola námietka vznesená, funkcie nevzdá, alebo ak druhá zmluvná strana nebude s námietkou súhlasiť, o námietke rozhodne na žiadosť zmluvnej strany rozhodcovský súd do 60 dní od jej doručenia.

(5) Ak sa námietke voči rozhodcovi nevyhovelo alebo sa o nej nerozhodlo v lehote podľa odseku 4, môže namietajúca strana v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia o zamietnutí námietky alebo po uplynutí lehoty na rozhodnutie o námietke podľa odseku 4 požiadať, aby o námietke rozhodol súd. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky proti rozhodcovi nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať

rozhodcovský rozsudok.

§ 10

Zánik funkcie rozhodcu

(1) Funkcia rozhodcu zaniká

a) vzdaním sa funkcie rozhodcu,

b) odvolaním z funkcie rozhodcu,

c) rozhodnutím podľa § 9 ods. 4, ktorým sa vyhovelo námietke,

d) pozbavením alebo obmedzením spôsobilosti rozhodcu na právne úkony,

e) smrťou rozhodcu.

(2) Ak sa rozhodca vzdá svojej funkcie, urobí všetky úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Rozhodca je povinný vzdať sa svojej funkcie, ak osobitný zákon nepripúšťa, aby vykonával funkciu rozhodcu.⁵⁾

(3) Na základe dohody môžu zmluvné strany rozhodcu z funkcie odvolať, ak sa rozhodca stane nespôsobilým vykonávať funkciu rozhodcu okrem prípadu, keď funkcia rozhodcu zaniká podľa odseku

1 písm. d) alebo ak z iného dôvodu nekoná bez zbytočného odkladu potom, čo ho zmluvné strany na to upozornili. Súhlas s námietkou druhého účastníka rozhodcovského konania podľa § 9 ods. 4 sa považuje za dohodu o odvolaní rozhodcu z funkcie. Zmluvné strany sa môžu dohodnúť, že o odvolaní

rozhodcu z dôvodov uvedených v tomto odseku môže na návrh niektorej z nich rozhodnúť vybraná osoba.

(4) Ak sa rozhodca stane nespôsobilým vykonávať funkciu rozhodcu okrem prípadu, keď funkcia rozhodcu zaniká podľa odseku 1 písm. d) alebo z iného dôvodu nekoná bez zbytočného odkladu a nevzdá sa funkcie rozhodcu podľa odseku 2 ani nie je odvolaný podľa odseku 3, môže zmluvná strana požiadať súd, aby rozhodol o zániku jeho funkcie. Proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať.

§ 11

Ustanovenie náhradného rozhodcu

(1) Ak rozhodcovi zanikla jeho funkcia, ustanoví sa náhradný rozhodca. Zmluvné strany sa môžu dohodnúť na postupe ustanovenia náhradného rozhodcu.

(2) Ak sa zmluvné strany nedohodli na postupe ustanovenia náhradného rozhodcu, postupuje sa primerane podľa § 8 ods. 2.

Štvrtá hlava

STÁLÝ ROZHODCOVSKÝ SÚD

§ 12

Zriadenie stáleho rozhodcovského súdu

(1) Zriaďovateľom stáleho rozhodcovského súdu so sídlom na území Slovenskej republiky môže byť len

záujmové združenie právnických osôb, národný športový zväz, Slovenský olympijský výbor, Slovenský paralympijský výbor alebo komora zriadená zákonom.^{7b)} Právnická osoba je povinná na strana 4/17

svoje náklady zriadiť a udržiavať stály rozhodcovský súd, ak to ustanovuje osobitný predpis.^{7c)}

(2) Zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu je povinný vydať štatút a rokovací poriadok ním zriadeného stáleho rozhodcovského súdu. Zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu je povinný v Obchodnom vestníku⁸⁾ zverejniť

a) zriadenie stáleho rozhodcovského súdu,

b) zrušenie stáleho rozhodcovského súdu,

c) štatút a rokovací poriadok ním zriadeného stáleho rozhodcovského súdu a ich zmeny.

(3) Údaje podľa odseku 2 je zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu povinný zverejniť do 30 dní od zriadenia alebo zrušenia stáleho rozhodcovského súdu, alebo od zmeny údajov podľa odseku 2 písm. c).

(4) Stály rozhodcovský súd, ktorého zriaďovateľ povinnosť podľa odseku 2 písm. a) v ustanovenej lehote nesplní, nemôže uskutočňovať rozhodcovské konania a vydávať rozhodcovské rozhodnutia až do dňa zverejnenia údajov v Obchodnom vestníku. Zmena štatútu a rokovacieho poriadku nenadobúda účinnosť skôr, než sa zverejní v Obchodnom vestníku, ak sa zmluvné strany rozhodcovskej zmluvy nedohodli inak.

(5) Zmluvné strany sa môžu dohodnúť, že svoj spor predložia na rozhodnutie stálemu rozhodcovskému súdu. V takom prípade platí, že sa podrobujú predpisom stáleho rozhodcovského súdu podľa § 13 a 14, ktoré sú platné v čase začatia rozhodcovského konania pred týmto stálym rozhodcovským súdom, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

(6) Zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu vždy do 30. apríla nasledujúceho kalendárneho roka zverejní na svojom webovom sídle správu o činnosti za predchádzajúci kalendárny rok. V správe o činnosti uvedie najmä počet začatých, ukončených a prebiehajúcich konaní, celkový počet účastníkov

konania, ako aj informáciu, koľkí z účastníkov sa zúčastňovali alebo zúčastňujú viac ako jedného konania pred stálym rozhodcovským súdom, menovitý zoznam rozhodcov, ktorí boli v danom roku ustanovení za rozhodcov v konkrétnom konaní spolu s údajom o počte konaní, v ktorých bol daný rozhodca ustanovený, ako aj celkovú výšku poplatkov uhradených stálemu rozhodcovskému súdu účastníkmi za konanie pred ním.

§ 12a

Zoznam stálych rozhodcovských súdov

(1) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) vedie na základe údajov

zverejnených v Obchodnom vestníku zoznam stálych rozhodcovských súdov.

(2) Ministerstvo zapíše do zoznamu stálych rozhodcovských súdov stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom, ktorý zverejnil údaje v Obchodnom vestníku podľa § 12 ods. 2.

(3) Zoznam stálych rozhodcovských súdov ministerstvo zverejňuje na svojej internetovej stránke a minimálne raz za štvrtrok v Obchodnom vestníku.

§ 13

Štatút

Štatút stáleho rozhodcovského súdu upravuje najmä

a) organizačnú štruktúru stáleho rozhodcovského súdu vrátane voľby predsedníctva a jeho pôsobnosti,

b) vecnú pôsobnosť stáleho rozhodcovského súdu, ktorá nesmie byť v rozpore s § 1 písm. a).

§ 14

Rokovací poriadok

(1) Rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu upravuje najmä

a) postup konania pred stálym rozhodcovským súdom, vrátane postupu ustanovenia a odvolania rozhodcov,

b) pravidlá o trovách rozhodcovského konania,

c) pravidlá zmierovacieho konania.

(2) Vo veciach neupravených v rokovacom poriadku alebo nedohodnutých v rozhodcovskej zmluve postupuje stály rozhodcovský súd podľa ustanovení tohto zákona.

§ 15

Zoznam rozhodcov

(1) Stály rozhodcovský súd vedie zoznam rozhodcov pôsobiacich na tomto stálom rozhodcovskom súde, do ktorého môže každý nahliadnuť.

(2) Stály rozhodcovský súd zapíše do zoznamu rozhodcov osobu, ktorá spĺňa podmienky podľa § 6

ods. 1 a osobitné podmienky podľa štatútu tohto stáleho rozhodcovského súdu a osobitné podmienky

podľa štatútu tohto stáleho rozhodcovského súdu.

(3) V zozname rozhodcov príslušného stáleho rozhodcovského súdu sa uvedie meno a priezvisko rozhodcu.

(4) Zmluvné strany si za rozhodcu môžu ustanoviť aj osobu nezapísanú do zoznamu rozhodcov.

DRUHÁ ČASŤ

ROZHODCOVSKÉ KONANIE

Prvá hlava

Priebeh rozhodcovského konania

§ 16

Začatie rozhodcovského konania

(1) Ak sa zmluvné strany nedohodli inak, rozhodcovské konanie v určitom spore sa začína,

a) ak rozhodcovia neboli ešte ustanovení, odo dňa prijatia žaloby druhou zmluvnou stranou,

b) ak je rozhodcovský súd zložený z viacerých rozhodcov, odo dňa doručenia žaloby

predsedajúcemu rozhodcovi, a keď ešte nebol ustanovený, ktorémukoľvek z ustanovených rozhodcov,

c) ak rozhodcovský súd tvorí jediný rozhodca, odo dňa doručenia žaloby tomuto rozhodcovi,

d) ak spor rieši stály rozhodcovský súd, odo dňa doručenia žaloby na tento stály rozhodcovský súd.

(2) Zmluvné strany sa začatím rozhodcovského konania stávajú účastníkmi rozhodcovského konania. Žalobcom je zmluvná strana, ktorá podáva návrh na začatie rozhodcovského konania (ďalej len „žaloba“). Žalovaný je zmluvná strana, proti ktorej žaloba smeruje.

§ 17

Rovnosť účastníkov rozhodcovského konania

Účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na

ich ochranu.

§ 17a

Námietky proti procesným vadám

Na porušenie ustanovení tohto zákona, od ktorých je možné odchyliť sa dohodou, alebo ustanovení dohody účastníkov rozhodcovského konania sa prihliada len vtedy, ak ich účastník v konaní namietal v ustanovenej alebo dohodnutej lehote; ak lehota nie je takto určená, bez zbytočného odkladu po tom, ako sa o porušení dozvedel.

§ 18

Žaloba a žalobná odpoveď

(1) Žalobca podáva žalobu, ktorá obsahuje

a) identifikačné údaje účastníkov rozhodcovského konania, prípadne aj ich zástupcov,

b) pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností,

c) označenie dôkazov, ktoré žalobca navrhuje vykonať,

d) označenie právnych predpisov, na ktoré sa žalobca odvoláva,

e) návrh vo veci samej,

f) podpis žalobcu alebo jeho zástupcu.

(2) K žalobe sa pripojí kópia rozhodcovskej zmluvy, vyjadrenie rozhodcu podľa § 8 ods. 3, ak už bol ustanovený, a dôkazy, o ktoré žalobca svoju žalobu opiera.

(3) Ak žaloba neobsahuje náležitosti podľa odseku 1 alebo k nej nie sú pripojené dôkazy podľa odseku 2, žalobca môže žalobu doplniť v lehote, na ktorej sa dohodli účastníci rozhodcovského konania alebo,

ak sa nedohodli, v lehote určenej rozhodcovským súdom, ak už bol ustanovený.

(4) V lehote, na ktorej sa dohodli účastníci rozhodcovského konania alebo ktorú určil rozhodcovský súd, žalovaný podá žalobnú odpoveď na rozhodcovský súd. Ak konanie neprebieha pred stálym rozhodcovským súdom a rozhodcovský súd ešte nebol ustanovený, zašle žalobnú odpoveď žalobcovi.

V žalobnej odpovedi sa žalovaný vyjadrí ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe.

(5) Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, každý účastník rozhodcovského konania môže zmeniť alebo doplniť svoju žalobu alebo žalobnú odpoveď v priebehu rozhodcovského konania,

ak rozhodcovský súd nepovažuje takúto zmenu alebo doplnenie za neprípustné s ohľadom na ich oneskorené podanie, ktoré nebolo dostatočne odôvodnené.

(6) Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli na pomernom zložení preddavku na trovy

strana 6/17

rozhodcovského konania, je rozhodcovský súd oprávnený požadovať od žalobcu preddavok na úhradu

predpokladaných trov a určiť na jeho úhradu primeranú lehotu. Ak účastníci rozhodcovského konania

spoločne alebo žalobca na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu preddavok v určenej lehote neuhradí, rozhodcovský súd rozhodcovské konanie zastaví, o čom písomne upovedomí účastníkov rozhodcovského konania.

§ 19

Účinky podania žaloby

(1) Podanie žaloby na rozhodcovský súd alebo prijatie žaloby druhým účastníkom rozhodcovského konania, ak rozhodcovský súd nebol ešte ustanovený, má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd.

(2) Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným rozhodcovským súdom, okrem prípadov ustanovených všeobecným predpisom o konaní pred súdmi.¹⁸⁾

§ 20

Vzájomná žaloba

(1) Žalovaný môže uplatniť svoje práva proti žalobcovi vzájomnou žalobou najneskôr do začatia ústneho pojednávania vo veci samej. Ak nie je nariadené ústne pojednávanie, môže svoje práva uplatniť

do skončenia písomného konania. Vzájomná žaloba sa môže uplatniť len v sporoch, na ktoré sa vzťahuje rozhodcovská zmluva.

(2) Žalobca sa v lehote, na ktorej sa dohodli účastníci rozhodcovského konania alebo ktorú určil rozhodcovský súd, vyjadří k vzájomnej žalobe. Z obsahu vyjadrenia musí byť zrejmé stanovisko k podstatným skutkovým a právnym okolnostiam veci.

(3) O náležitostiach vzájomnej žaloby, jej prílohách a o preddavku na úhradu predpokladaných trov konania o vzájomnej žalobe primerane platia ustanovenia o žalobe (§ 18).

§ 21

Rozhodovanie o právomoci

(1) Rozhodcovský súd je oprávnený rozhodnúť o svojej právomoci vrátane námietok týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy. Ak dospeje k záveru, že nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, uznesením rozhodcovské konanie zastaví.

(2) Účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, alebo, že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona;^{1a)} túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do vydania

rozhodcovského rozsudku. Námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc rozhodcovského súdu, musí účastník rozhodcovského konania uplatniť najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie.

(3) Rozhodcovský súd môže pripustiť uplatnenie námietky nedostatku právomoci, ak omeškanie účastníka rozhodcovského konania pri uplatnení tejto námietky je spôsobené príčinou, ktorú rozhodcovský súd považuje za dostatočnú.

(4) Ak rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2

rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok.

(5) Ak rozhodcovský súd zistí, že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona,^{1a)} konanie zastaví.

§ 22

Predbežné opatrenia

(1) Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, môže rozhodcovský súd na návrh účastníka rozhodcovského konania uznesením nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, ak je obava, že by výkon rozhodcovského rozhodnutia bol

strana 7/17

ohrozený, alebo ak je obava, že dôkaz neskoršie nebude možné vykonať vôbec alebo len s veľkými ťažkosťami. Ak sa tak účastníci rozhodcovského konania dohodli, môže stály rozhodcovský súd nariadiť predbežné opatrenie aj pred ustanovením rozhodcu (rozhodcov).

(2) Ak tento zákon neustanovuje inak, môže rozhodcovský súd nariadiť predbežné opatrenie len vtedy,

ak bol návrh na jeho vydanie doručený druhému účastníkovi rozhodcovského konania a bola mu poskytnutá primeraná lehota na vyjadrenie k návrhu.

(3) Predbežným opatrením môže rozhodcovský súd nariadiť účastníkovi konania najmä to, aby

- a) zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,
- b) nenakladal s určitými vecami alebo právami,
- c) niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal, alebo
- d) zabezpečil dôkazný prostriedok.

(4) Rozhodcovský súd môže uložiť navrhovateľovi povinnosť zložiť zábezpeku určenú na zabezpečenie

náhrady ujmy, ktorá by vznikla predbežným opatrením. Ak navrhovateľ v lehote určenej rozhodcovským súdom nezloží zábezpeku alebo nezloží preddavok, rozhodcovský súd rozhodcovský návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietne.

§ 22a

(1) Ak sa tak účastníci rozhodcovského konania dohodli, môže rozhodcovský súd na návrh účastníka rozhodcovského konania nariadiť predbežné opatrenie aj bez vyjadrenia druhého účastníka rozhodcovského konania. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí rozhodcovský súd druhému účastníkovi až spolu s uznesením, ktorým sa o návrhu rozhodlo.

(2) Predbežné opatrenie podľa odseku 1 nie je exekučným titulom podľa osobitného predpisu.^{8b)}

(3) Druhý účastník rozhodcovského konania môže podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia

rozhodcovského súdu o nariadení predbežného opatrenia podľa odseku 1 námietky. Námietky nemajú

odkladný účinok, ak rozhodcovský súd nerozhodne inak.

(4) Rozhodcovský súd najneskôr v lehote 30 dní od podania námietok rozhodne, či predbežné opatrenie

podľa odseku 1 zruší, zmení alebo potvrdí. Ak bolo predbežné opatrenie nariadené stálym rozhodcovským súdom pred ustanovením rozhodcu (rozhodcov) o námietkach, rozhodne rozhodca (rozhodcovia) v lehote 30 dní od ustanovenia. Uznesenie o potvrdení alebo zmene predbežného opatrenia podľa odseku 1 sa považuje za uznesenie o nariadení predbežného opatrenia podľa § 22.

§ 22b

(1) Predbežné opatrenie zanikne, ak

- a) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo,
- b) sa návrhu vo veci samej vyhovelo a uplynulo 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia o veci alebo

c) uplynul určený čas, dokedy malo trvať.

(2) Predbežné opatrenie rozhodcovský súd na návrh účastníka rozhodcovského konania zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

(3) Ak predbežné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovelo, právo navrhovateľa bolo uspokojené alebo pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené,

je navrhovateľ povinný nahradiť ujmu druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ktorá mu predbežným opatrením vznikla. Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, má rozhodcovský súd právomoc rozhodnúť aj o nároku na náhradu ujmy podľa predchádzajúcej vety.

§ 22c

(1) Predbežné opatrenie nariadené rozhodcovským súdom s výnimkou predbežného opatrenia podľa §

22a ods. 1, je exekučným titulom, na ktorého výkon sa použijú ustanovenia osobitného predpisu.^{8b)}

(2) Námietkam proti exekúcií, kde exekučným titulom je predbežné opatrenie rozhodcovského súdu, súd vyhovie aj vtedy, ak povinný účastník rozhodcovského konania exekučnému súdu preukáže, že:

a) neboli splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia rozhodcovským súdom podľa tohto zákona alebo podľa dohody strán,

b) účastník rozhodcovského konania, ktorý navrhol nariadenie predbežného opatrenia, nesplnil povinnosť zložiť zábezpeku uloženú rozhodcovským súdom alebo

c) predbežné opatrenie bolo zrušené alebo zmenené.

(3) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu odoprie výkon uznesenia rozhodcovského súdu o nariadení predbežného opatrenia aj bez návrhu, ak zistí, že je v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky.

strana 8/17

§ 22d

(1) Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia

rozhodcovského uznesenia o nariadení predbežného opatrenia z dôvodu, že neboli splnené podmienky

na jeho nariadenie podľa tohto zákona alebo podľa dohody účastníkov. Domáhať sa zrušenia rozhodcovského uznesenia o nariadení predbežného opatrenia podľa § 22a sa môže účastník rozhodcovského konania, ak boli jeho námietky podľa § 22a ods. 3 neúspešné. Ustanovenia § 40 ods. 2 a § 41 a 42 sa použijú primerane. Proti rozhodnutiu súdu o zrušení rozhodcovského uznesenia o nariadení predbežného opatrenia je možné podať odvolanie. Právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení rozhodcovského uznesenia o nariadení predbežného opatrenia je rozhodcovský súd viazaný.

(2) O žalobe o zrušenie predbežného opatrenia súd rozhodne bezodkladne, najneskôr do 30 dní.

§ 22e

Ustanovenia § 22a, 22b a 22d sa použijú len na predbežné opatrenia nariadené v rozhodcovskom konaní, ktoré prebieha na území Slovenskej republiky.

§ 23

Miesto rozhodcovského konania

(1) Rozhodcovské konanie sa uskutoční na mieste dohodnutom účastníkmi rozhodcovského konania. Ak k tejto dohode nedošlo, uskutoční sa na mieste, ktoré určil rozhodcovský súd so zreteľom na povahu sporu a záujmy účastníkov rozhodcovského konania. Pre rozhodcovské konanie, ktoré prebieha na stálom rozhodcovskom súde, platia ustanovenia rokovacieho poriadku stáleho rozhodcovského súdu o mieste rozhodcovského konania.

(2) Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodnú inak, môže rozhodcovský súd uskutočniť jednotlivé úkony na akomkoľvek mieste, ktoré považuje za vhodné, najmä na konzultáciu medzi jeho členmi, vypočutie svedkov, znalcov alebo účastníkov rozhodcovského konania, preskúmanie tovaru, majetku alebo listín. Tým sa nemení miesto rozhodcovského konania podľa odseku 1.

§ 24

Jazyk rozhodcovského konania

(1) Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodnú na jazyku (jazykoch), ktorý sa bude používať v rozhodcovskom konaní, rozhodne o ňom rozhodcovský súd. Táto dohoda alebo rozhodnutie sa týka každého písomného vyjadrenia účastníka rozhodcovského konania, každého pojednávania, rozhodcovského rozhodnutia alebo inej písomnosti rozhodcovského súdu, ak táto dohoda alebo rozhodnutie rozhodcovského súdu neustanovuje inak.

(2) Rozhodcovský súd môže nariadiť, aby bol ku každej listine priložený úradný preklad do jazyka (jazykov) podľa odseku 1.

§ 25

Doručovanie

(1) Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi osobne alebo do sídla, alebo na miesto podnikania adresáta, alebo na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na nijakom z uvedených miest ani po

vynaložení primeraného úsilia na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručené, ak sú

zaslané do posledného známeho sídla alebo miesta výkonu podnikania, alebo miesta trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti.

(2) Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za prijaté odo dňa

ich doručenia.

(3) Zásielka sa považuje za podmienok podľa osobitného predpisu^{8c}) za doručeníu aj doručením do elektronickej schránky.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na doručovanie súdnych písomností.

§ 26

Ústne pojednávanie a písomné konanie

(1) Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli na forme rozhodcovského konania, rozhodcovský súd rozhodne, či nariadi ústne pojednávanie alebo či konanie bude písomné.

Rozhodcovský súd nariadi ústne pojednávanie vo vhodnom štádiu rozhodcovského konania aj na návrh účastníka rozhodcovského konania, ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak.

(2) Rozhodcovský súd pripravuje a vedie rozhodcovské konanie v súlade s pravidlami dohodnutými účastníkmi rozhodcovského konania, okrem prípadov, v ktorých to tento zákon vylučuje. Ak sa

strana 9/17

nedospeje k dohode o pravidlách, rozhodca pripravuje a vedie konanie podľa svojej úvahy tak, aby bola

zabezpečená rovnosť účastníkov konania a právo každého účastníka rozhodcovského konania konať pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie je neverejné, ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak.

(3) Stály rozhodcovský súd pripravuje a vedie rozhodcovské konanie podľa rokovacieho poriadku (§ 14) účinného ku dňu začatia konania. Okrem prípadov, v ktorých to tento zákon vylučuje, je stály rozhodcovský súd oprávnený upraviť priebeh konania v rokovacom poriadku inak, ako ustanovuje tento zákon. Musí pritom dbať na zabezpečenie rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a na právo každého účastníka rozhodcovského konania konať pred rozhodcovským súdom.

(4) Účastníci rozhodcovského konania sú povinní spolupracovať s rozhodcovským súdom pri riešení sporu. Účastník rozhodcovského konania sa na ústnom pojednávaní zúčastňuje priamo alebo prostredníctvom svojho zástupcu. Ak účastníci rozhodcovského konania nemohli včas a správne vykonať potrebný úkon, rozhodcovský súd im môže umožniť vykonať ho dodatočne.

(5) Účastníkom rozhodcovského konania sa musí doručiť oznámenie o každom ústnom pojednávaní a zasadaní rozhodcovského súdu v dostatočnom časovom predstihu, najmenej 30 dní pred začatím ústneho pojednávania alebo zasadania, ak sa doručuje účastníkovi rozhodcovského konania do cudziny. Všetky listiny alebo iné informácie predložené rozhodcovskému súdu jedným účastníkom rozhodcovského konania sa musia bez zbytočného odkladu oznámiť všetkým účastníkom rozhodcovského konania. Rovnako sa musí všetkým účastníkom rozhodcovského konania oznámiť obsah znaleckého posudku alebo listiny, o ktoré sa rozhodcovský súd môže opierať pri svojom rozhodovaní.

§ 27

Dokazovanie

(1) Rozhodcovský súd vykonáva len dôkazy navrhnuté účastníkmi rozhodcovského konania.

Rozhodcovský súd uváži výber a spôsob vykonania dôkazov podľa ich možného prínosu k objasneniu sporu.

(2) Dokazovanie treba vykonávať tak, aby sa zachovala povinnosť mlčanlivosti o utajovaných skutočnostiach chránených podľa osobitných zákonov a iná zákonom ustanovená alebo štátom uznaná povinnosť mlčanlivosti. V týchto prípadoch možno vykonávať výsluch len vtedy, ak vypočúvaného oslobodil od povinnosti mlčanlivosti príslušný orgán alebo ten, v ktorého záujme má túto povinnosť. To platí primerane i tam, kde sa vykonáva dôkaz inak ako výsluchom.

(3) Ak rozhodcovský súd nemôže zabezpečiť vykonanie dôkazu sám, požiada o to súd.¹¹⁾

Rozhodcovský súd uloží účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý dôkaz navrhol, aby na dožiadanom súde zložil preddavok na úhradu trov dožiadania. Trovy dožiadania v sume určenej dožiadateľným súdom sú súčasťou trov rozhodcovského konania.

(4) Výsledky dokazovania hodnotí rozhodcovský súd neustranne podľa svojej úvahy.

§ 28

Ustanovený znalec

(1) Rozhodcovský súd môže ustanoviť znalca¹²⁾ (znalcov), ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti. Znalec podá znalecký posudok, v ktorom odpovie na otázky, ktoré mu položil rozhodcovský súd.

(2) Rozhodcovský súd môže uložiť účastníkovi rozhodcovského konania, aby poskytol znalcovi všetky podstatné informácie alebo predložil, alebo sprístupnil všetky podstatné listiny alebo predmety, podal mu potrebné vysvetlenia, alebo aby niečo vykonal alebo znášal, ak je to potrebné na podanie znaleckého posudku.

(3) Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak alebo ak o to požiada jeden z nich a rozhodcovský súd to považuje za potrebné, môže požiadať znalca o účasť na ústnom pojednávaní, kde

mu môžu účastníci rozhodcovského konania klásť otázky a žiadať vysvetlenia.

§ 29

Trovy rozhodcovského konania

Ak rozhodcovský súd neurčil inak, trovy rozhodcovského konania sú najmä hotové výdavky účastníkov rozhodcovského konania a ich zástupcov, trovy na vykonanie dôkazov, poplatky za rozhodcovské konanie, odmena rozhodcovského súdu a jeho hotové výdavky, odmena znalca, odmena

tlmočníka a odmena za zastupovanie.

§ 30

strana 10/17

Neplnenie povinností účastníka rozhodcovského konania

(1) Ak žaloba neobsahuje náležitosti podľa § 18 ods. 1 alebo nebola doplnená v lehote podľa § 18 ods. 3,

rozhodcovský súd zastaví rozhodcovské konanie.

(2) Ak žalovaný neoznámi svoju žalobnú odpoveď podľa § 18 ods. 4, rozhodcovský súd pokračuje v rozhodcovskom konaní bez toho, aby považoval tento nedostatok za uznanie tvrdení žalobcu.

(3) Ak sa účastník rozhodcovského konania, ktorý bol riadne upovedomený o čase a mieste rozhodcovského konania, nedostaví na ústne pojednávanie alebo nepredloží listiny alebo predmety, rozhodcovský súd môže pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok na základe dôkazov, ktoré mu boli predložené.

Druhá hlava

ROZHODCOVSKÉ ROZHODNUTIE

§ 31

Rozhodujúce právo a jeho hodnotenie

(1) Rozhodcovský súd v spore vzniknutom z obchodnoprávneho vzťahu s medzinárodným prvkom alebo z občianskoprávneho vzťahu s medzinárodným prvkom rozhoduje podľa pravidiel práva, na ktorých sa účastníci rozhodcovského konania dohodli. Ak sa nedohodli inak, každá dohoda o rozhodujúcom práve sa považuje za dohodu o hmotnom práve štátu, nie o jeho kolíznych normách. Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodnú na rozhodujúcom práve v obchodnoprávnych

vzťahoch s medzinárodným prvkom alebo v občianskoprávných vzťahoch s medzinárodným prvkom, rozhodcovský súd rozhoduje spor podľa právneho poriadku určeného kolíznymi normami, ktoré považuje za vhodné.

(2) V spore vzniknutom z tuzemských právnych vzťahov rozhoduje rozhodcovský súd podľa pravidiel

práva, na ktorých sa účastníci rozhodcovského konania dohodli v rozsahu, v akom voľbu práva alebo odkaz na tieto pravidlá pripúšťajú kolízne normy platné na území Slovenskej republiky.¹³⁾ Ak sa nedohodli inak, každá dohoda o rozhodnom práve sa považuje za dohodu o hmotnom práve štátu.

Ak

sa účastníci rozhodcovského konania nedohodnú na rozhodujúcom práve, rozhodcovský súd rozhoduje spor podľa právneho poriadku určeného kolíznymi normami platnými na území Slovenskej republiky.

(3) Rozhodcovský súd rozhoduje v súlade so zmluvou uzatvorenou medzi účastníkmi rozhodcovského

konania a vezme do úvahy obchodné zvyklosti vzťahujúce sa na spor, zásady poctivého obchodného styku a dobrých mravov.

(4) Rozhodcovský súd môže obchodnoprávny spor rozhodnúť podľa zásad spravodlivosti len vtedy, ak

ho účastníci rozhodcovského konania na to výslovne oprávni.

§ 32

Rozhodovanie viacerými rozhodcami

(1) V rozhodcovskom konaní s viac ako jedným rozhodcom je na každé rozhodnutie rozhodcovského súdu potrebný súhlas väčšiny všetkých rozhodcov.

(2) Ak sa rozhodca nezúčastní na hlasovaní o rozhodcovskom rozhodnutí, ostatní rozhodcovia môžu rozhodnúť bez neho. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho rozhodcu.

(3) Rozhodcovské rozhodnutie podpisujú všetci rozhodcovia. Ak rozhodca odmietne podpísať rozhodcovské rozhodnutie alebo ho nepodpíše z iného dôvodu, uvedie sa to v rozhodcovskom rozhodnutí spolu s dôvodom, pre ktorý rozhodca rozhodcovské rozhodnutie nepodpísal.

(4) Rozhodca, ktorého pri hlasovaní ostatní rozhodcovia prehlasovali, je oprávnený pripojiť k rozhodcovskému rozhodnutiu svoje odchylné stanovisko a odôvodniť ho.

(5) Rozhodcovia môžu písomne poveriť predsedajúceho rozhodcu vydávať rozhodcovské uznesenia o

procesných otázkach počas rozhodcovského konania.

§ 33

Rozhodcovský rozsudok

(1) Rozhodcovský súd vydá rozhodcovský rozsudok,

a) ak rozhoduje o veci samej,

b) na základe zmieru uzavretého účastníkmi rozhodcovského konania.

(2) Rozhodcovský súd musí v rozhodcovskom konaní rozhodnúť o každom návrhu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe alebo uplatnenom dodatočne počas rozhodcovského konania; nesmie

však prekročiť medze uplatnených návrhov. Rozhodcovský súd môže vydať čiastočný rozhodcovský rozsudok o právnom základe alebo o časti uplatneného nároku, musí však vo výrokovej časti uviesť, že

strana 11/17

ide o čiastočný rozhodcovský rozsudok.

§ 34

Forma a obsah rozhodcovského rozsudku

(1) Rozhodcovský rozsudok sa vyhotovuje v listinnej forme.

(2) Rozhodcovský rozsudok obsahuje

a) označenie rozhodcovského súdu,

- b) mená a priezviská rozhodcov,
- c) označenie účastníkov rozhodcovského konania a ich zástupcov menom a priezviskom alebo obchodným menom, alebo názvom,
- d) miesto rozhodcovského konania (§ 23),
- e) dátum vydania rozhodcovského rozsudku,
- f) výrokovú časť,
- g) odôvodnenie okrem prípadu, keď sa účastníci rozhodcovského konania dohodli, že rozhodcovský rozsudok netreba odôvodniť alebo ak ide o rozhodcovský rozsudok o dohodnutých podmienkach (§ 39),
- h) poučenie o možnosti podať žalobu na súd o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

(3) Ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike a účastníci rozhodcovského konania sa nedohodli inak, každý rozhodcovský rozsudok v rozhodcovskom konaní sa bude považovať za vydaný na tomto mieste v Slovenskej republike bez ohľadu na to, kde bol podpísaný, odkiaľ bol odoslaný alebo kde bol účastníkom rozhodcovského konania doručený.

(4) Výrovková časť okrem výroku vo veci samej obsahuje aj údaj o výške trov rozhodcovského konania a o tom, ktorý účastník rozhodcovského konania je povinný ich uhradiť, prípadne v akom pomere sa trovy medzi účastníkov rozhodcovského konania rozdeľujú. Rozhodcovský súd môže o trovách konania rozhodnúť aj samostatným rozhodcovským rozsudkom po vydaní rozhodcovského rozsudku

vo veci samej. Výrok rozhodcovského rozsudku musí byť určitý. Ak sa v ňom ukladá povinnosť niečo

plniť, rozhodcovský súd určí zároveň lehotu na toto plnenie.

§ 35

Účinky rozhodcovského rozsudku

Doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Právoplatný rozhodcovský rozsudok ukladajúci vykonať prejav vôle nahrádza tento prejav vôle.

§ 36

Oprava a výklad rozhodcovského rozsudku

(1) Chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodcovského rozsudku opraví rozhodcovský súd z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť účastníka rozhodcovského konania do 60 dní od jeho právoplatnosti. Opravený rozhodcovský rozsudok sa doručí všetkým účastníkom rozhodcovského konania.

(2) Každý účastník rozhodcovského konania môže rozhodcovský súd požiadať, aby podal výklad k určitej časti rozhodcovského rozsudku do 30 dní od jeho doručenia.

§ 37

Preskúmanie rozhodcovského rozsudku

(1) Účastníci rozhodcovského konania sa môžu v rozhodcovskej zmluve dohodnúť, že rozhodcovský rozsudok môže na základe žiadosti niektorého z nich preskúmať iný rozhodca (rozhodcovia). Na ustanovenie tohto rozhodcu (rozhodcov) primerane platia ustanovenia § 6 až 11. Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli v rozhodcovskej zmluve na preskúmaní rozhodcovského rozsudku, je jeho preskúmanie iným rozhodcom (rozhodcami) vylúčené, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Účastník rozhodcovského konania má právo podať žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku do 15 dní od jeho doručenia tomuto účastníkovi rozhodcovského konania.

(3) Pri preskúmaní rozhodcovského rozsudku sa postupuje primerane podľa § 16 až 36 a § 39.

§ 38

Rozhodcovské uznesenie

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodcovský súd rozhoduje rozhodcovským uznesením. Rozhodcovským uznesením sa rozhoduje najmä o podmienkach rozhodcovského konania, o zmene

alebo doplnení žaloby alebo žalobnej odpovede, o právomoci na rozhodnutie vo veci samej, o nariadení

strana 12/17

predbežného opatrenia, o zastavení rozhodcovského konania, ako aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia rozhodcovského konania.

(2) Na rozhodcovské uznesenie sa použijú primerane ustanovenia § 32 až 37.

§ 39

Zmier

(1) Ak účastníci rozhodcovského konania v jeho priebehu uzatvoria zmier, rozhodcovský súd zastaví rozhodcovské konanie. Na žiadosť účastníkov rozhodcovského konania môže rozhodcovský súd uzavretý zmier zaznamenať formou rozhodcovského rozsudku o dohodnutých podmienkach.

(2) Na rozhodcovský rozsudok o dohodnutých podmienkach sa primerane vzťahujú ustanovenia § 33, 34 a 36 a uvádza sa v ňom, že je to rozhodcovský rozsudok. Rozhodcovský rozsudok o dohodnutých podmienkach má rovnaké účinky ako rozhodcovský rozsudok o veci samej.

Tretia hlava

ZRUŠENIE ROZHODCOVSKÉHO ROZSUDKU

§ 40

Dôvody na podanie žaloby

(1) Tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

(2) Súd v konaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. b).

(3) Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

(4) Na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

§ 41

Lehota na podanie žaloby

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie

rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

§ 42

Vylúčenie podania žaloby

Ustanovenia týkajúce sa zrušenia rozhodcovského rozsudku nemôžu účastníci rozhodcovského konania vylúčiť.

strana 13/17

§ 43

Postup po zrušení rozhodcovského rozsudku

(1) Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy alebo nemožnosti riešiť predmet sporu v rozhodcovskom konaní, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

(2) Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

Štvrtá hlava

Výkon tuzemského rozhodcovského rozsudku

Tuzemský rozhodcovský rozsudok

§ 44

(1) Tuzemský rozhodcovský rozsudok je rozhodcovský rozsudok vydaný na území Slovenskej republiky.

(2) Tuzemský rozhodcovský rozsudok, ktorý sa stal právoplatným, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitných predpisov.¹⁵⁾

31. 12. 2014

§ 45 bol zrušený predpisom 336/2014 Z. z. s účinnosťou od 1. 1. 2015

Piata hlava

Uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku

Cudzí rozhodcovský rozsudok

§ 46

(1) Cudzí rozhodcovský rozsudok je na účely tohto zákona rozhodcovské rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo v rozhodcovskom konaní o veci samej a bolo vydané na území iného štátu ako Slovenskej republiky.

(2) Cudzí rozhodcovský rozsudok možno uznať a vykonať v Slovenskej republike za podmienok ustanovených týmto zákonom.

§ 47

(1) Účastník konania, ktorý žiada o uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku, je povinný k písomnému návrhu na uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku podanému na súd pripojiť originál tohto cudzieho rozhodcovského rozsudku alebo jeho osvedčenú kópiu a originál rozhodcovskej zmluvy alebo jej osvedčenú kópiu.

(2) Ak cudzí rozhodcovský rozsudok alebo rozhodcovská zmluva nie je vyhotovená v štátnom jazyku Slovenskej republiky, účastník konania zabezpečí jej úradný preklad do tohto jazyka.

§ 48

Ak bol v cudzine podaný návrh na zrušenie cudzieho rozhodcovského rozsudku, súd v Slovenskej republike môže na návrh účastníka konania, ktorý návrh na zrušenie cudzieho rozhodcovského rozsudku podal, odložiť vykonateľnosť tohto cudzieho rozhodcovského rozsudku.

§ 49

(1) Uznanie cudzieho rozhodcovského rozsudku sa nevyslovuje osobitným rozhodnutím. Cudzí rozhodcovský rozsudok je uznaný tým, že súd, ktorý je príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu, naň prihliadne, ako keby išlo o tuzemský rozhodcovský rozsudok.

(2) Cudzí rozhodcovský rozsudok sa v Slovenskej republike vykoná ako tuzemský rozhodcovský

rozsudok.

(3) Uznatie cudzieho rozsudku, ktorý nie je potrebné vykonať, vysloví súd uznesením, ktoré sa doručuje iba navrhovateľovi. Uznatý cudzí rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako tuzemský rozhodcovský rozsudok.

§ 50

(1) Uznatie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku môže súd odoprieť na návrh účastníka konania, proti ktorému sa cudzí rozhodcovský rozsudok uplatňuje, len vtedy, ak tento účastník konania preukáže súdu príslušnému na uznanie rozhodnutia, na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu, že

a) nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v strana 14/17

súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo takáto dohoda nebola uzavretá podľa právneho poriadku štátu, kde bol rozhodcovský rozsudok vydaný,

b) nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

c) cudzím rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok presahuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky, ak ale môžu byť časti cudzieho rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, môže sa uznať a vykonať tá časť rozsudku, ktorá obsahuje rozhodnutie o veciach podrobených rozhodcovskému konaniu,

d) rozhodcovský súd nebol ustanovený alebo rozhodcovské konanie neprebiehalo spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania; ak sa táto dohoda neuzavrela a ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s právnym poriadkom štátu, kde sa rozhodcovské konanie konalo, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej, alebo

e) rozhodcovský rozsudok sa nestal právoplatným a záväzným pre účastníkov rozhodcovského konania alebo jeho výkon odložil súd štátu, v ktorom alebo podľa ktorého právneho poriadku bol rozhodcovský rozsudok vydaný alebo týmto súdom zrušený.

(2) Súd príslušný na uznanie rozhodnutia, na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu odoprie uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka konania, proti ktorému sa cudzí rozhodcovský rozsudok uplatňuje, ak zistí, že podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nemožno predmet sporu riešiť v rozhodcovskom konaní alebo by jeho uznanie a výkon boli v rozpore s verejným poriadkom.

(3) Rozhodnutie, ktorým sa odopiera uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku, je súd príslušný na uznanie rozhodnutia, na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu povinný vždy odôvodniť.

(4) Proti rozhodnutiu súdu, ktorým sa odopiera uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku, je prípustný opravný prostriedok.

TRETIA ČASŤ

SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Spoločné ustanovenia

§ 51

(1) Na vecnú a miestnu príslušnosť súdov a na konanie pred nimi sa vzťahujú ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi.¹⁸⁾

(2) Súd rozhoduje uznesením, ak všeobecný predpis o konaní pred súdmi¹⁸⁾ neustanovuje, že rozhoduje rozsudkom.

(3) Ak niektorú otázku postupu konania nemožno riešiť podľa tohto zákona, použijú sa primerane ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi,¹⁸⁾ ak to povaha vecí pripúšťa.

§ 52

(1) Zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu zriadeného podľa doterajších predpisov upraví do 31. októbra 2002 jeho štatút a rokovací poriadok podľa tohto zákona. Ustanovenie § 12 ods. 3 platí primerane.

(2) Stály rozhodcovský súd, ktorý povinnosť uvedenú v odseku 1 nesplní, nemôže od 1. novembra 2002

uskutočňovať rozhodcovské konania a vydávať rozhodcovské rozhodnutia až do dňa zverejnenia svojho štatútu a rokovacieho poriadku upravenými podľa tohto zákona v Obchodnom vestníku.

§ 52a

(1) Do zoznamu stálych rozhodcovských súdov ministerstvo zapíše do 1. februára 2006 stále rozhodcovské súdy zriadené zriaďovateľmi, ktorí do 31. decembra 2005 zverejnili údaje v Obchodnom vestníku v súlade s týmto zákonom.

(2) Ministerstvo prvýkrát zverejní zoznam stálych rozhodcovských súdov v Obchodnom vestníku do 1.

marca 2006.

§ 53

Ustanovenia tohto zákona sa použijú, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná

strana 15/17

a ktorá je súčasťou jej právneho poriadku, neustanovuje inak.¹⁹⁾

§ 54

Prechodné ustanovenie

(1) Spory o neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a o zrušenie rozhodcovského nálezu, o ktorých sa začalo konať na

súde a ktoré sa do nadobudnutia účinnosti tohto zákona právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy

príslušné na konanie podľa doterajších predpisov.

(2) Na prípady, keď sa rozhodcovská zmluva uzavrela pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a keď

rozhodcovské konanie v sporoch, na ktoré sa vzťahuje, nebolo do nadobudnutia účinnosti tohto zákona

právoplatne skončené, vzťahujú sa doterajšie predpisy.

(3) Na náležitosti rozhodcovskej zmluvy a na ustanovenie rozhodcov v sporoch začatých pred nadobudnutím

účinnosti tohto zákona sa vzťahujú doterajšie predpisy.

§ 54a

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. júla 2009

Ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. júlom 2009.

§ 54b

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015

(1) Ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

(2) Stály rozhodcovský súd zriadený pred 1. januárom 2015 musí do troch mesiacov po nadobudnutí účinnosti

tohto zákona splniť podmienky ustanovené týmto zákonom pre stále rozhodcovské súdy zriadené po 31.

decembri 2014.

(3) Ak rozhodcovská zmluva odkazuje na stály rozhodcovský súd zriadený podľa doterajších predpisov, ktorého

pôvodný zriaďovateľ nespĺňa od 1. januára 2015 podmienky ustanovené týmto zákonom pre zriaďovateľa

nového stáleho rozhodcovského súdu a ak sa pôvodný zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu stane členom

iného zriaďovateľa nového stáleho rozhodcovského súdu, aby sa splnili tieto podmienky, platí, že rozhodcovská zmluva odkazuje na nový stály rozhodcovský súd zriadený podľa tohto zákona iným zriaďovateľom. To neplatí, ak sa zmluvné strany rozhodcovskej zmluvy dohodnú po 31. decembri 2014 inak alebo ak niektorá zo strán pred podaním žaloby na nový stály rozhodcovský súd podľa predchádzajúcej vety podá návrh na začatie konania na všeobecnom súde.

§ 55

Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 218/1996 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení zákona č. 448/2001 Z. z.

§ 56

Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2002.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

strana 16/17

1) § 585 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb.

1a) Zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2) § 9 a 201 Občianskeho súdneho poriadku.

3) § 96 ods. 1 a 2 a § 208 Občianskeho súdneho poriadku.

3a) Napríklad § 115 Obchodného zákonníka.

5) Napríklad ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov,

zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších

predpisov, § 14 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

6) § 3 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok).

7) Napríklad § 124 Občianskeho súdneho poriadku, § 129 ods. 2 Trestného poriadku.

7b) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 9/1992 Zb. o obchodných a priemyselných komorách v znení

neskorších predpisov.

7c) Napríklad § 90 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov.

8) Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 42/2004 Z. z. o Obchodnom vestníku v znení nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 76/2005 Z. z.

8b) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

8c) Zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení

niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení zákona č. 214/2014 Z. z.

9) § 41 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

(Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

11) § 39 a 40 Občianskeho súdneho poriadku.

12) Zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

13) Zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov.

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné

záväzky (Rím II) (Ú. v. EÚ L 199; 31. 7. 2007).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné

záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177; 4. 7. 2008).

13b) § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

13c) § 7 až 9 zákona č. 250/2007 Z. z.

14) § 228 až 235 Občianskeho súdneho poriadku.

15) § 41 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

(Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

18) Občiansky súdny poriadok.

19) Napríklad vyhláška ministra zahraničných vecí č. 74/1959 Zb. o Dohovore o uznaní a výkone cudzích

rozhodcovských rozhodnutí, vyhláška ministra zahraničných vecí č. 176/1964 Zb. o Európskom dohovore o

medzinárodnej obchodnej arbitráži.